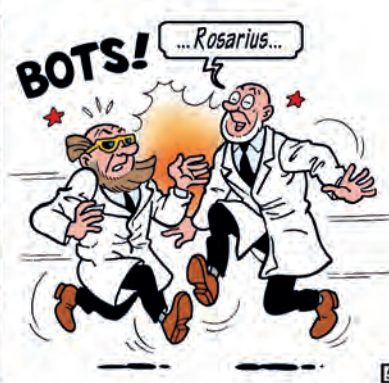
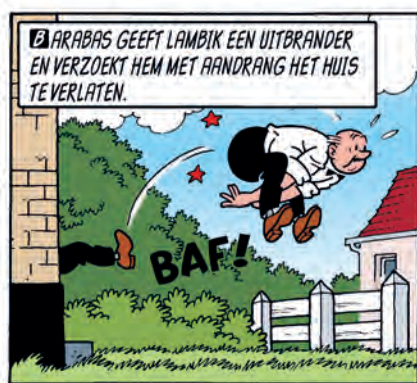

PETER VAN GUCHT

HEBBEN SUSKE EN WISKE IN DE VINGERS

Pag 4:
De nieuwe "toren" op de achterkant van de albums toont een terugkeer naar de stijl van Vandersteen. Vooral bij Lambik is dat opvallend

Oude bekenden duiken weer op: Rosarius (links) in De kaduke klonen en de Snor in De tijdbobijn (onder)

Luc en Peter, hoe kijken jullie terug op 5 jaar Suske en Wiske?

PVG: Het was heel heftig in het begin. Een reeks die in een neerwaartse spiraal zat, proberen er weer bovenop te krijgen, zonder dat we ervaring hadden met het maken van Suske en Wiske, dat is niet simpel. We moesten allereerst veel leren en het vervolgens zo goed doen dat de reeks weer terug de goede richting op zou gaan. En dat is gelukt, dat mogen we na 5 jaar wel vaststellen.

LM: Dat kunnen we inderdaad vaststellen. Ik had van te voren ingeschat dat we ongeveer 5 jaar nodig hadden om de basis voor een goed werkende studio te leggen. Ik denk dat dat nu gebeurd is en hopelijk gaan we de komende 5 jaar nog veel goede albums maken.

PVG: Ik ben heel blij met de evolutie die er nu in Suske en Wiske zit. De kwaliteit van de verhalen wordt steeds beter, inhoudelijk en grafisch hebben we toch het één en ander bereikt. Maar dit is nog lang niet het einde, we kunnen nog beter. Maar nu zal de ontwikkeling langzamer gaan, we kunnen ons nu veel meer met de details gaan bezighouden.

Kun je nog eens terugkijken op de eerste periode? De overgang mocht natuurlijk niet te groot zijn.

PVG: Nee, dat klopt. Ik blijf nog altijd wel achter die eerste albums staan, het is niet zo dat ik die eerste verhalen slecht vind. Maar je ziet wel waar we fouten hebben gemaakt.

LM: Grafisch haalde de reeks nog niet het niveau dat ze volgens ons moest halen. De Studio was zoals ze was toen ik ze overnam en we hebben geprobeerd daar een soort continuïteit in te brengen. De kwaliteit is pas teruggekomen toen de Studio echt vorm kreeg. We hebben hele goede mensen aangetrokken toen.

PVG: Je moet elkaar toch leren kennen, met elkaar leren werken, zonder dat er direct met stoelen gegooid wordt.

LM: Het is een beetje te vergelijken met een elftal, met allemaal goede spelers. Die

moeten op elkaar ingespeeld raken, de automatismen moeten gekweekt worden.

PVG: En het eigen ego moet uitgeschakeld kunnen worden als die ene speler met de bal iets beter is dan de ander. Dan moet de bal overgespeeld worden, en kan er worden gescoord. Even terug naar mezelf. Ik heb veel meer geleerd om de structuur van een verhaal op te zetten, om de karakters beter leren kennen, te weten wat je wel kan doen en niet.

Jullie hebben in het begin gezegd, "we gaan terug naar Vandersteen". Leg dat eens uit.

LM: Willy Vandersteen schreef verhalen met spanning en humor, duidelijk en mooi getekend. En juist dit was een beetje verloren gegaan in de laatste Suske en Wiske, toen wij de reeks overnamen. Dat hebben we terug helemaal opgebouwd, met vallen en opstaan. Maar hetgeen wat wij doen, sluit van in het begin veel meer aan bij Vandersteen.

PVG: 'Terug naar Vandersteen' is terug gaan naar zijn manier van schrijven, van grappen vertellen, onderwerpen behandelen. Ik heb een studie gemaakt over de humor van Vandersteen. Maar dat was al van voor de tijd met Luc. Dat boek heb ik niet meer nodig, dat zit nu in mijn hoofd. 'Terug naar Vandersteen', dat blijven we wel doen, maar het wordt nu toch ook iets van ons. Je kan jezelf niet verloochenen, je werkt in de geest van Vandersteen, maar je bent hem niet. Het zal dus ook altijd iets van ons zijn.

In de laatste albums worden regelmatig oude bekenden opgevoerd, zoals bijvoorbeeld de Snor. Wordt het niet eens tijd voor een eigen bijfiguur?

PVG: We gebruiken de figuren van vroeger om de sfeer van vroeger een beetje terug te brengen. Met die karakters geeft dat een extra herkenbaarheid. Het is nog te vroeg voor een eigen bijfiguur. Dat is ook niet zo te plannen, die zal toevallig wel eens komen.

